

## Î N C H E I E R E

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,  
judecătorul  
Judecătorii

Tatiana Vieru  
Oleg Sternioală, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Gargaun Elena și Consiliul municipal Chișinău, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Gargaun Elena privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care s-a admis apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 octombrie 2015 și s-a emis o nouă hotărîre,

### c o n s t a t ă

La 10 iunie 2015, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului municipal Chișinău, intervenient accesoriu Gargaun Elena privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, Consiliul municipal Chișinău la data de 02.04.2015 a adoptat decizia nr. 2/26-10 prin care s-a transmis în locațiune Elenei Gargaun pe un termen de 3 ani, încăperile cu suprafața de 22,7 m.p. din mun. Chișinău, bd. Traian 23/1 lit. A (etajul 1).

Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat în conformitate cu art. 64 din Legea nr. 436-XVI din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală a efectuat controlul sub aspectul legal al deciziei menționate și consideră că aceasta a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Prin notificarea nr. 1304/OT4-979 din 13.05.2015, Oficiul Teritorial Chişinău al Cancelariei de Stat a solicitat Consiliului municipal Chişinău anularea deciziei nr. 2/26-10 din 02.04.2015, ca fiind emisă contrar legislaţiei, însă ultimul şi-a menţinut poziţia.

Astfel, susţine reclamantul că, la adoptarea deciziei contestate, Consiliul municipal Chişinău a ignorat prevederile art.77 alin. (2), (3), (5) al Legii nr. 436-XVI din 28.12.2006 privind administraţia publică locală care prevede că bunurile domeniului privat al unităţii administrativ teritoriale pot fi înstrăinate, date în administrare, în arendă ori în locaţiune, în condiţiile legii. Înstrăinarea, concesiunea, darea în arendă ori în locaţiune a bunurilor proprietate a unităţii administrativ teritoriale se face prin licitaţie publică, organizată în condiţiile legii, cu excepţia cazurilor stabilite expres prin lege.

Invocă că, conform prevederilor punctului 23 din hotărîrea Guvernului nr. 483 din 29 martie 2008, pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de dare în locaţiune a activelor neutilizate, autoritatea abilitată poate accepta darea bunurilor neutilizate în locaţiune prin negocieri directe, atunci cînd închirierea lor nu a fost solicitată la o licitaţie, cînd cheltuielile de organizare a licitaţiilor nu sunt justificate (nu sunt acoperite de chiria pe 6 luni).

Totodată, menţionează că, conform prevederilor Recomandării nr. 77 din 18.05.2015 a Curţii Supreme de Justiţie cu privire la modul de aplicare a prevederilor art. 77 alin. (5) din Legea privind administraţia publică locală nr. 43-XVI din 28.12.2006, în dispoziţia articolului menţionat, tranzacţiile legate de înstrăinare, concesiune, cît şi de darea în arendă ori în locaţiune, a bunurilor proprietate a unităţii administrativ - teritoriale, poartă un caracter oneros, deoarece urmează a fi încheiate ca urmare a expunerii acestora la licitaţie. O condiţie obligatorie impusă de această normă, avînd în vedere că organizarea şi desfăşurarea unei licitaţii, după reguli speciale, întotdeauna urmăreşte scopul obţinerii, în final, a preţului maxim propus.

La fel, procedura licitării dreptului de locaţiune urma a fi petrecută în conformitate cu „Regulamentul privind licitaţiile cu strigare şi cu reducere”, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr.136 din 10.02.2009, care stabileşte că organizarea şi desfăşurarea licitaţiei este condiţionată de: asigurarea liberului acces la licitaţie şi a drepturilor egale pentru toţi participanţii, cu excepţia celor lipsiţi de acest drept şi prioritatea preţului maxim propus.

A mai menţionat reclamantul că, conform prevederilor pct. 15 al Regulamentului privind licitaţiile cu strigare şi cu reducere, cu cel puţin 15 zile înainte de începerea licitaţiei, vânzătorul publică în Monitorul Oficial şi, după caz, în presa locală, comunicatul informativ privind desfăşurarea licitaţiei, iar comunicatul va include informaţia stabilită de Regulament.

Consideră că, Consiliul municipal Chișinău respectând prevederile legale urma să asigure accesul liber și egalitatea tuturor doritorilor de a obține dreptul la locațiune asupra încăperii menționate în decizia contestată, pe când acesta la adoptarea actului administrativ contestat, a ignorat prevederile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 317 din 18.07.2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale care stipulează că, actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Solicită reclamantul, anularea deciziei Consiliului municipal Chișinău nr. 2/26-10 din 02.04.2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 octombrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 s-a admis apelul declarat de Oficiul Teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, s-a casat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 23 octombrie 2015 și s-a emis o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea și s-a anulat decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 2/26-10 din 02.04.2015.

La 11 mai 2016, Gargaun Elena a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, prin faptul că a fost aplicată eronat legea.

Susține că, deoarece darea în locațiune a încăperii cu suprafața de 22.7 m.p. din mun. Chișinău, bd. Traian 23/1 lit. A(etaj I), s-a dispus legal, în baza excepției prevăzute de lege, prevederile Regulamentului privind licitațiile cu strigare și cu reducere, nu sunt aplicabile cazului dat.

La 30 mai 2016, Consiliul municipal Chișinău la fel a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În susținerea recursului s-a invocat că decizia instanței de apel contravine normelor de drept material și procedural, iar la adoptarea acesteia nu au fost pe deplin constatate și elucidate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Afirmă că, legiuitorul a instituit excepții de la regula generală privind transmiterea în locațiune a bunurilor imobile, iar la caz contribuția respectivă urmează a fi realizată în condiții preferențiale, fără aplicarea procedurii de expunere a bunului solicitat în locațiune la licitație publică.

Examinând temeiurile recursurilor în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia că, recursurile declarate de către Gargaun Elena și Consiliul municipal Chișinău, urmează a fi declarat inadmisibile, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Gargaun Elena și Consiliul municipal Chișinău sunt declarative și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurenți în cererile de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Gargaun Elena și Consiliul municipal Chișinău, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

#### d i s p u n e :

Recursurile declarate de către Gargaun Elena și Consiliul municipal Chișinău, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadî